

IK HEB DE ZES PROEVEN DOORSTAAN!

Als het me lukt om de rode deur te openen, begint alles om me heen te draaien. Ik weet niet of ik het zelf ben of dat de hele wereld draait. De kleuren zijn helderder, de geuren sterker, en de tijd staat stil.

Ik ben doodmoe, maar er borrelt een nieuwe kracht in me naar boven.

Zwaan kijkt aangedaan. Jacob heeft het vast heel zwaar gehad, want zijn gezicht is zo wit als de deur van Valk; hij en Eekhoorn lachen breeduit naar me. En Slang... Slang... Ik heb nog nooit zo'n dankbare blik gezien.

Het licht van de maan valt in een bundel door een van de glazen schoorstenen rondom mijn huis. En alsof het om één enkele straal licht gaat, zie ik langzaam een voorwerp naar beneden komen. Het is een pantermasker, en ik moet huilen.

Om al die jaren van eenzaamheid.

Om de mensen die alles hebben gegeven om het recht op privacy en vrijheid te verdedigen.

Want vanavond, voordat ik naar de eindproeven ging, heb ik het fotoalbum opengeslagen dat mijn oom op tafel had laten liggen. Er zat een foto in van mijn moeder. Om haar hals droeg ze een medaillon, om haar vinger een ring, om haar pols een armband, in haar oren een paar oorbellen en op haar borst een broche. Dezelfde die ik nu om mijn hals, om mijn vinger, om mijn pols, in mijn oren en op mijn borst draag.

Mijn naam is Lia. Ik ben deuropener en bewaker van geheimen. Ik heb de krachten van de panter, en morgen zal ik samen met de anderen ten strijde trekken. Het echte werk kan beginnen!

